

VeeteeltVlees bestaat tien jaar. De redactie peilde bij vijf veehouders hoe zij de afgelopen tijd hun bedrijf hebben uitgebouwd.

Familie Ruessink
Het bedrijf van Dick, Ria en hun zonen Henk en Dirk Ruessink is de afgelopen jaren behoorlijk in ontwikkeling geweest.

	2004	2012
Aantal vleesdieren:	350	200
Aantal stuks melkvee:	120	200
Aantal stuks jongvee:	100	210
Aantal hectaren:	280	250
Fokker van:	—	R.heuvel Bolero

Wie de woning van Dick Ruessink binnenstapt, kan er niet omheen: het silhouet van zijn indrukwekkende stier Mars staat te pronken in de hal. Een in brons gegoten beeld herinnert aan de stier die Ruessink in 2003 in Frankrijk kocht. De Idolezoon werd in 2001 en in 2002 kampioen in Parijs en met een schofthoogte van 1,78 meter en ruim 1800 kilo was hij de zwaarste stier ooit in Frankrijk gewogen. 'Hij was daarin uniek', vertelt Ruessink (63) nu, negen jaar later. 'Een zwaardere stier is er nadien niet meer geweest. De kampioenen van nu wegen nog steeds tussen de 1400 en 1500 kilo en meten gemiddeld 1,69 meter.'

Gelukkige proefsprong

Het verhaal van Mars, de 'blondereus in Toldijk' stond bijna negen jaar geleden in VeeteeltVlees. In dit jubileumnummer gaat VeeteeltVlees terug naar Toldijk, terug naar De Roodheuvel om het verhaal van Ruessink nog eens tegen het licht te houden. En natuurlijk om te vragen hoe het toch is afgelopen met Mars en zijn nakof.

Dick Ruessink in 2004:

'Een matige stier in de kudde kan veel geld kosten'

Dick Ruessink breidde bedrijf uit met opfokcentrum

Oogappels van De Roodheuvel

Dick Ruessink bereikte met Roodheuvel Bolero zijn doel om ooit zelf een topstier te fokken. Hij heeft een neus voor het selecteren van foktechnisch talent. Voor Bolero's opvolger ligt de lat hoger, het zijn voortaan de cijfers die vooropstaan in de fokkerij.

tekst Tijmen van Zessen

Ruessink is een ogenblik stil, wendt even zijn blik af en zegt dan: 'Mars was te zwaar om de koeien te dekken, daarom hebben we hem naar KI Samen gebracht om sperma te laten winnen. Maar ook dat lukte niet, het enige wat nog resteerde, was een proefsprong van honderd doses sperma.'

Ook na terugkomst op De Roodheuvel was Mars nog te zwaar om met de koeien in de wei te laten. Een treurig einde van een genetisch wonderkind? Niet helemaal. 'Met de rietjes van de proefsprong hebben we geweldig gefokt. In totaal zijn er zo'n twintig dochters uit voortgekomen die gemiddeld met 86 punten

zijn ingeschreven, stuk voor stuk zware koeien. In 2007 maakte zijn dochtergroep in Enter veel indruk.' Op dit moment bevat twintig procent van de tweehonderdkoppige veestapel in meer of mindere mate bloed van Mars.

Oogje op Bolero

Zelden kan een fokker zo uitvoerig zijn fokdoel omschrijven als Ruessink dat deed in de reportage in 2003. Opgesplitst in vier hoofdzaken legde hij uit dat een koe gemakkelijk moet kunnen afkalven en ontwikkelen, weinig vatbaar moet zijn voor ziekten en moet beschikken over voldoende groeivermogen. Aan dat fokdoel is niets veranderd. Groeivermogen heeft nog steeds de volle aandacht: 'Wat heb ik aan een dier dat een kwartje per kilo meer oplevert, maar dat te weinig weegt?' Van zijn slagers weet Ruessink dat er op dit terrein een duidelijk progressie in de veestapel zit. Echt trots is de fokker echter op het feit dat hij Roodheuvel Bolero gefokt heeft. 'Toen ik met de blondenfokkerij begon, meende ik de echte top in Frankrijk te moeten kopen. Maar mijn uiteindelijke doel was om zelf een goede stier te fok-

Dick Ruessink in 2012:
'Het is belangrijk dat de fokkerij met cijfers werkt'

ken. En dat is met Bolero gelukt.' De Ultrazoon werd net als zijn vader drie keer Nederlands kampioen en is nu zes jaar oud. Zijn grootmoeder was Ilja du Moulin, een dochter van de bekende Noisette, die zowel in Franse, Belgische als in Nederlandse handen is geweest. Ilja's dochter werd gepaard met Ultra en daaruit is Bolero geboren. 'Tussen de andere kalveren sprong Bolero er nogal uit. Telkens als ik naar het koppel keek, viel mijn oog op Bolero. Een goede stier moet opvallen, moet uitstraling hebben.' Dennis Boerland, een collega met wie Ruessink veel samenwerkte, besloot de stier te kopen en hij is er drie keer kampioen mee geweest. Zelf heeft Ruessink de stier weinig kunnen inzetten, omdat hij vader Ultra – de opvolger van Mars – al ruimschoots had benut.

Veertig adviezen

Vooralsnog is het oog van de meester de belangrijkste factor van betekenis bij de aankoop van een stier, maar daar komt verandering in. In Frankrijk is het al zo ver dat de ki-organisaties alleen maar stieren kopen met cijfers over de groei. Met de oprichting van het Centrale Opfokstation Toldijk (COT) gaat het in Nederland ook die kant op. Dick Ruessink stelt zijn bedrijf niet voor niets beschik-

baar voor deze ontwikkeling. 'Het is belangrijk dat we in de vleesveehouderij met cijfers gaan werken. Als je nu een stiertje koopt dat opgroeide met een perfecte verzorging, maar jij kunt die verzorging als koper zelf niet bieden, dan draait dat uit op een teleurstelling. Zo'n stiertje kan op het bedrijf van de koper niet zo fraai ogen als op het moment van aankoop. Het COT schakelt dit soort teleurstellingen uit', zegt Ruessink bellig. Op dit moment staan er in Toldijk van een vijftal stamboeken stieren in opfok: naast de blonde Aquitaine zijn dat verbeterd roodbont, limousin, hereford en charolais. Tot nu toe zijn er drie veilingen geweest, waar gemiddeld driehonderd mensen op afkwamen en waarop in totaal tachtig stieren zijn verkocht. Ruessink weegt de stieren maandelijks om zo de groeicijfers van de dieren te verzamelen. Daarnaast wordt de maat van het binnenbekken gemeten. Veevoerkundige Robert Veerkamp zorgt voor een vakkundige verwerking van de cijfers, terwijl ook Henk Tessemaker, voorzitter van het COT, veel werk verzet. Bijvoorbeeld wat betreft het contact met de eigenaren van de stiertjes die in opfok staan. Ruessink: 'Die leveren allemaal hun oogappeltje af en vertrouwen mij die toe, maar er is er uiteindelijk altijd één de beste en één de minste. Als er veertig topstiertjes staan, heb je ook te doen met veertig topfokkers die je allemaal van adviezen moet voorzien. Gelukkig neemt Tessemaker dat voor zijn rekening en kan ik me met de dieren bezighouden. Want het opfokken is prachtig om te doen, ik mag de topstiertjes van elk ras verzorgen!' |